

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

про виконання рішення Рахункової палати від 23.06.2026 № 19-5 «Про розгляд Звіту про результати аудиту діяльності (ефективності) на тему «Управління повеннями – оцінка використання гідрометеорологічних даних для готовності до катастроф»

Відповідно до Плану роботи Рахункової палати на 2026 рік проведено захід державного зовнішнього фінансового контролю (аудиту) – аудит діяльності (ефективності) на тему «Управління повеннями – оцінка використання гідрометеорологічних даних для готовності до катастроф».

Мета аудиту – оцінити ефективність та результативність організації та здійснення заходів з управління повеннями в Україні, в тому числі отримання та використання гідрометеорологічних даних для запобігання надзвичайним ситуаціям та зменшення руйнівних наслідків повеней.

Захід державного зовнішнього фінансового контролю (аудиту) проведено на 4 об'єктах контролю: Міністерство економіки, довкілля та сільського господарства України (далі – Мінекономіки), Державне агентство водних ресурсів України (далі – Держводагентство), Державна служба України з надзвичайних ситуацій (далі – ДСНС), Український гідрометеорологічний центр Державної служби України з надзвичайних ситуацій (далі – УкрГМЦ).

Також надсилалися запити обласним державним (військовим) адміністраціям Закарпатської, Львівської, Івано-Франківської та Чернігівської областей, місцевим органам виконавчої влади Закарпатської (Ужгородська, Мукачівська, Берегівська, Хустська, Тячівська та Рахівська РДА), Львівської (Стрийська та Дрогобицька РДА), Івано-Франківської (Івано-Франківська, Коломийська, Косівська та Калуська РДА) та Чернігівської (Чернігівська РДА) областей, Виконавчому комітету Одеської міської ради.

Аудит засвідчив, що система управління повеннями в Україні має нормативне та організаційне підґрунтя, однак її спроможність діяти на випередження є обмеженою і не забезпечує повною мірою мінімізацію наслідків повеней для населення, територій та довкілля.

За результатами аудиту складено звіт та надано рекомендації.

Згідно з рішенням Рахункової палати від 23.06.2026 № 19-5 (далі – Рішення) Звіт про результати аудиту діяльності (ефективності) на тему «Управління повеннями – оцінка використання гідрометеорологічних даних для готовності до катастроф», Рішення, а також плани заходів реагування об'єктів контролю на Рішення надіслано до Мінекономіки (лист від 29.06.2026 № 03-1849), Держводагентства (лист від 29.06.2026 № 03-1847), ДСНС (лист від 29.06.2026 № 03-1848) та УкрГМЦ (лист від 29.06.2026 № 03-1846).

Про результати здійснення заходу державного зовнішнього фінансового контролю (аудиту) також поінформовано Верховну Раду України (лист

від 29.06.2026 № 03-1852), Комітет Верховної Ради України з питань екологічної політики та природокористування (лист від 29.06.2026 № 03-1851) та Кабінет Міністрів України (лист від 29.06.2026 № 03-1850).

Комітетом Верховної Ради України з питань екологічної політики та природокористування за результатами розгляду листа Рахункової палати на засіданні прийнято рішення від 30.06.2026 № 268/2, згідно з яким вирішено:

➤ рекомендувати Кабінету Міністрів України:

- за участі Міністерства внутрішніх справ України (далі – МВС) та Мінекономіки визначитися щодо центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики в сфері управління ризиками затоплення, та відповідального органу за впровадження Директиви 2007/60/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 23.10.2007 в частині оцінки та управління ризиками затоплення та відповідного опрацювання законопроекту про внесення змін до деяких законодавчих актів з метою створення системи водного урядування відповідно до права ЄС та принципів Організації економічного співробітництва та розвитку;

- за участі МВС, Мінекономіки, ДСНС та Держводагентства визначитися щодо внесення змін до Положення про Державну службу України з надзвичайних ситуацій, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2015 року № 1052, та Положення про Державне агентство водних ресурсів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 року № 393, в частині надання повноважень брати участь у розробленні, коригуванні, оновленні та виконанні планів управління ризиками затоплення з урахуванням змін законодавства у сфері розвитку водного господарства, управління, використання та відтворення поверхневих водних ресурсів;

➤ рекомендувати МВС, Мінекономіки, ДСНС, Держводагентству та УкрГМЦ продовжити роботу над виконанням рекомендацій Рахункової палати для забезпечення зменшення ризиків для життя і здоров'я людей, територій, інфраструктури та довкілля і про результати поінформувати Комітет до 31.12.2027.

Кабінет Міністрів України доручив (резольція Прем'єр-міністра України від 07.07.2026 № 23467/1/1-26) МВС, Мінекономіки, ДСНС, Держводагентству, а також обласним та Київській міській військовим адміністраціям розглянути Рішення та Звіт про результати аудиту діяльності (ефективності) на тему «Управління повеннями – оцінка використання гідрометеорологічних даних для готовності до катастроф», вжити необхідних заходів та про результати поінформувати Рахункову палату та Кабінет Міністрів України, у разі необхідності подати пропозиції в установленому порядку.

На виконання цього доручення з урахуванням рішення Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики та природокористування від 30.06.2026 № 268/2 МВС листом від 04.08.2026 № 31684/08/352026 повідомило Рахункову палату про те, що міністерство опрацювало рекомендації

щодо визначення центрального органу виконавчої влади, відповідального за формування державної політики у сфері управління ризиками затоплення, та запровадження єдиного координаційного механізму у сфері управління повеннями. Згідно з позицією МВС з урахуванням чинного розподілу повноважень формування такої державної політики має здійснюватися Мінекономіки, а координація відповідних заходів – відповідно до Водної стратегії України на період до 2050 року, затвердженої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 09 грудня 2022 року № 1134. Крім того, МВС запропоновано продовжити роботу над виконанням решти рекомендацій з метою забезпечення зменшення ризиків для життя і здоров'я людей, територій, інфраструктури та довкілля, про результати поінформувати Кабінет Міністрів України та Рахункову палату у визначені терміни.

Відповідно до статті 36 Закону України «Про Рахункову палату» ДСНС (лист від 24.07.2026 № 05-19968), Мінекономіки (лист від 29.07.2026 № 7403-07/69097), УкрГМЦ (лист від 30.07.2026 № 99 001-4010/99 01), Держводагентство (лист від 30.07.2026 № 4571/7/8/11-26) поінформували Рахункову палату про результати розгляду Рішення та заплановані заходи.

Для усунення недоліків, виявлених під час проведення заходу державного зовнішнього фінансового контролю (аудиту), Рахункова палата надала 18 рекомендацій, у тому числі 13 – об'єктам контролю, виконання яких підлягає моніторингу.

Основні висновки, рекомендації та заходи, що були та мають бути вжиті для усунення виявлених недоліків, наведені нижче.

1. Висновки Рахункової палати

1.1. Управління повеннями не функціонує як повністю інтегрований механізм. Державна політика у сфері управління повеннями формується через низку стратегічних, програмних та операційних документів, однак єдиного комплексного документа, який би об'єднував прогнозування, запобігання, захист територій, готовність, оповіщення та реагування, немає. Крім того, організаційна структура управління повеннями охоплює основних суб'єктів, але чітка координація між ними не забезпечена. Як наслідок, управління повеннями не функціонує як повністю інтегрований механізм, зокрема, гідрологічне та гідрометеорологічне прогнозування, інфраструктурний захист та протипаводкові заходи, а також система оповіщення не узгоджені між собою. Це ускладнює визначення відповідальних за кінцевий результат, своєчасне ухвалення управлінських рішень та координацію дій між суб'єктами системи.

1.2. Система гідрометеорологічних спостережень і прогнозування має обмежену технічну спроможність. Спроможність Українського гідрометеорологічного центру Державної служби України з надзвичайних ситуацій своєчасно отримувати, обробляти та передавати гідрометеорологічні дані є критичною передумовою для всієї системи управління повеннями, оскільки саме

від якості прогнозів і попереджень залежать своєчасність ухвалення рішень органів влади, оповіщення населення, підготовка сил реагування та мінімізація наслідків повеней.

Водночас кількість пунктів спостережень у зв'язку з тимчасовою окупацією територій скоротилася: метеорологічних станцій на 28 відс., гідрологічних постів – 22 відс., озерних гідрометеорологічних постів – 20 відсотків. Із 14 автоматизованих комплексів фактично працюють лише 9, автоматизовані гідрологічні пости переважно зосереджені на річках Карпатського регіону і є недостатніми за кількістю. Через відсутність необхідних приладів частина гідрологічних спостережень здійснювалася вручну або візуально: рівень води на річкових та озерних постах вимірювався за допомогою водомірної рейки, а хвилювання на озерах визначалося візуально.

Щільність метеорологічної мережі також не відповідає рекомендаціям Всесвітньої метеорологічної організації з урахуванням фізико-географічного положення України та різноманітності її рельєфу. Станом на 01.01.2026 функціонувало 136 метеорологічних станцій, тоді як мінімальна потреба для вимірювання температури становить близько 400 станцій, а для спостережень за опадами – близько 1000 пунктів. Як наслідок, обмежується просторова деталізація гідрометеорологічних даних, точність прогнозування небезпечних явищ і своєчасність раннього попередження.

Крім того, у 2022 році знищено єдиний сучасний доплерівський метеорологічний радар, який забезпечував покриття лише 15 відс. території України. Це обмежило можливості оперативного спостереження за інтенсивністю та розподілом опадів, знизило точність виявлення загрози повеней і ускладнило завчасне попередження органів влади та населення.

У 2022–2025 роках придбано лише 22 відс. визначеної потреби у гідрометеорологічних приладах та обладнанні, а потреба в капітальному ремонті об'єктів мережі визначалася на мінімальному рівні – 2–3 відс. їх загальної кількості. Недоліки планування і контролю призвели до придбання окремих позицій без належно визначеної потреби, закупівлі обладнання російського виробництва та тривалого введення основних засобів в експлуатацію через обмежену кадрову спроможність УкрГМЦ. Це свідчить про повільні темпи оновлення матеріально-технічної бази та обмежує можливості якісного й оперативного прогнозування небезпечних гідрометеорологічних явищ і своєчасність раннього попередження органів влади та населення.

1.3. Попередження про небезпечні явища не завжди забезпечували належну превентивну дію. Хоча небезпечні гідрометеорологічні явища у досліджених випадках загалом прогнозувалися, попередження не завжди були достатньо завчасними, деталізованими та практично придатними для превентивного реагування. Вони часто мали узагальнений характер і не містили конкретизації щодо населених пунктів, можливих наслідків і територій ризику, що обмежувало можливості органів влади своєчасно вживати заходів для мінімізації наслідків

повеней. Як наслідок, органи влади та місцевого самоврядування не завжди мали достатньо часу і детальної інформації для завчасного ухвалення рішень, підготовки сил реагування, інформування населення та мінімізації наслідків повеней. Засідання комісій з питань техногенно-екологічної безпеки і надзвичайних ситуацій скликались вже для оцінки наслідків повеней, а не для ухвалення рішень щодо оперативного реагування на загрозу.

Водночас обмежений доступ до гідрометеорологічних даних з територій Російської Федерації та Республіки Білорусь ускладнює прогнозування і регулювання стоку Дніпра. Припинення обміну даними щодо транскордонних водозборів, зокрема річок Дніпро та Прип'ять, обмежує можливості прогнозування весняного водопілля, оцінки притоку води та ухвалення своєчасних рішень щодо регулювання стоку. Як наслідок, управління режимами роботи водосховищ, планування пропуску весняного водопілля, оцінка ризиків затоплення та заходи із запобігання негативним наслідкам здійснюються в умовах підвищеної інформаційної невизначеності, що призводить до неочікуваних наслідків.

1.4. Протипаводкова інфраструктура не забезпечує належного рівня захисту територій і населених пунктів. Критичний рівень зносу мають 70 відс. об'єктів протипаводкової інфраструктури. Значна частина таких об'єктів розташована у Закарпатському та Прикарпатському регіонах – зонах значних ризиків виникнення паводків. Це підвищує ризик неспроможності інфраструктури забезпечити належний захист населення і територій у разі виникнення повеней.

Водночас непроведення інвентаризації протипаводкової інфраструктури не дає змоги органам влади та водогосподарським організаціям мати повну й актуальну інформацію про фактичний технічний стан споруд, рівень їх пошкодження, залишкову захисну спроможність і потребу у ремонті, реконструкції або відновленні. Без такої інформації неможливо достовірно визначити найбільш ризикові об'єкти, обґрунтовано оцінити потребу у фінансуванні та забезпечити спрямування ресурсів насамперед на ті споруди, від яких залежить найбільший захисний ефект для населення і територій.

Як наслідок, планування протипаводкових заходів і визначення пріоритетів фінансування здійснюються в умовах неповної інформації про фактичний стан інфраструктури. Це знижує ефективність управлінських рішень, обмежує можливості своєчасного оновлення найбільш критичних об'єктів і зберігає ризик недостатнього захисту територій та населених пунктів у разі виникнення повеней або паводків.

Виконання планів управління ризиками затоплення (далі – ПУРЗ) у 2023–2025 роках становило 33 відс., у тому числі заходи з відновлення інфраструктури виконано лише на 9 відс. запланованого обсягу.

Водночас виконання протипаводкових заходів було обмежене одночасно двома чинниками: недостатнім обсягом фінансування порівняно з реальною потребою (використано 335,8 млн грн, або 8,5 відс. необхідного обсягу) та неефективним

управлінням частиною вже виділених бюджетних коштів (156,9 млн грн, або 31,8 відс. відкритих асигнувань зі спеціального фонду не використано та зараховано до залишків на кінець року). Це відтермінувало виконання робіт, знизило темпи оновлення протипаводкової інфраструктури, призвело до подорожчання окремих заходів у майбутніх періодах і зберегло ризики недостатнього захисту населених пунктів та територій від повеней.

Як наслідок, оновлення критично зношених об'єктів здійснюється недостатніми темпами, а заплановані заходи не забезпечують належного зниження ризиків затоплення для територій і населених пунктів.

1.5. Захист населених пунктів від шкідливої дії вод забезпечено не в повному обсязі. У 2023–2025 роках за рахунок виконання бюджетної програми захист забезпечено для 50 населених пунктів із 220, які потребують захисту, або 23 відс. потреби. Досягненню результату сприяло виконання окремих заходів з відновлення об'єктів протипаводкової інфраструктури, пошкоджених паводками минулих років. Водночас запланованого показника не досягнуто повністю. Як наслідок, частина населених пунктів залишається без належного рівня протипаводкового захисту, що зберігає ризик підтоплення, пошкодження інфраструктури та збільшення витрат на ліквідацію наслідків майбутніх повеней.

1.6. Готовність до запобігання та реагування на повені забезпечується частково. Створення та модернізація місцевих систем оповіщення перебуває на рівні 12 відс., а введення в експлуатацію територіальних систем оповіщення лише у 8 з 24 регіонів обмежують своєчасність та адресність інформування населення про загрозу повеней. Фактичне інформування населення часто здійснюється через комбіновані канали – сирени, гучномовці, радіо, телебачення, SMS, мобільні додатки, месенджери, органи місцевого самоврядування, рятувальників і поліцію. Такий підхід частково компенсує відсутність модернізованих систем, але не є їх повноцінною заміною. Як наслідок, у разі швидкого розвитку паводку або локального підтоплення частина населення може не отримати своєчасного, адресного і підтвердженого попередження.

Матеріальні резерви також створені не в повному обсязі: оперативний матеріальний резерв Державної служби України з надзвичайних ситуацій станом на 01.01.2026 накопичено лише на 12 відс. затверджених обсягів (зокрема, майже 41 відс. матеріальних цінностей для реагування на повені), регіональні резерви – у середньому на 54 відс., місцеві – на 48 відсотків. Найбільш вразливим залишається місцевий рівень, оскільки саме територіальні громади першими реагують на локальні підтоплення, пошкодження інфраструктури, потребу в евакуації та першочерговому забезпеченні населення. Як наслідок, недостатнє накопичення резервів знижує ресурсну готовність до першочергового реагування, евакуації, забезпечення постраждалого населення та ліквідації невідкладних наслідків повеней.

Навчання та інформування населення щодо дій у надзвичайних ситуаціях проводяться, а тематика повеней і паводків включається до окремих матеріалів і

навчань. Водночас відсутність окремого обліку таких заходів, даних про охоплення населення саме паводконебезпечних територій та оцінки їх результативності не дає змоги підтвердити, що населення у зонах ризику має достатню практичну готовність до дій у разі загрози або виникнення повені. Загальний індикатор обізнаності населення з правилами поведінки в умовах надзвичайних ситуацій залишається низьким – 11 відс. у 2025 році при цільовому значенні 90 відс. на 2030 рік, що додатково свідчить про потребу посилення практично орієнтованої підготовки населення.

1.7. Загальний висновок. Система управління повенями в Україні має нормативне та організаційне підґрунтя, однак її спроможність діяти на випередження є обмеженою і не забезпечує повною мірою мінімізацію наслідків повеней для населення, територій та довкілля.

Попри наявність планів, відповідальних органів, гідрометеорологічної мережі, протипаводкової інфраструктури, систем оповіщення та визначення механізмів реагування, їх практична результативність обмежена недостатньою інтеграцією, фізичним зношенням, критичним станом інфраструктури, низьким рівнем виконання запланованих заходів і неповною готовністю до реагування на місцевому рівні.

Система отримання та використання гідрометеорологічних даних лише частково сприяє мінімізації наслідків повеней, оскільки попередження про небезпечні явища не завжди є достатньо завчасними, деталізованими та не завжди трансформуються у превентивні управлінські рішення. Протипаводкова інфраструктура не забезпечує належного рівня захисту територій і населених пунктів через критичний технічний стан значної частини об'єктів та недостатні темпи виконання планів управління ризиками затоплення. Готовність до запобігання та реагування на повені забезпечується частково, оскільки місцеві системи оповіщення не повністю модернізовані, матеріальні резерви не накопичені у передбачених обсягах.

За таких умов повені можуть і надалі призводити до підтоплення населених пунктів, пошкодження інфраструктури, ускладнення евакуації, збільшення матеріальних збитків, людських втрат і додаткових витрат державного та місцевих бюджетів на ліквідацію наслідків. Мінімізація наслідків повеней залежить від переходу від фрагментарного реагування до ризик-орієнтованого управління, за якого гідрометеорологічні дані своєчасно перетворюються на управлінські рішення, протипаводкові заходи плануються відповідно до реальних ризиків, а територіальні громади мають достатні ресурси, системи оповіщення і підготовлене населення до дій в умовах виникнення повеней.

2. Рекомендації Рахункової палати:

2.1. Кабінету Міністрів України доручити:

2.1.1. МВС спільно з Мінекономіки, ДСНС, Держводагентством та обласними державними адміністраціями (військовими адміністраціями):

2.1.1.1. Підготувати та внести до 31.12.2026 на розгляд Кабінетові Міністрів України проєкт нормативно-правового акта, яким визначити центральний орган виконавчої влади, що забезпечить формування державної політики в галузі управління ризиками затоплення. Визначення центрального органу виконавчої влади забезпечить формування державної політики у сфері управління ризиками затоплення, дасть змогу визначити чіткий розподіл повноважень між суб'єктами цієї сфери, узгодженість стратегічного планування та координацію заходів із запобігання, захисту, підготовки, прогнозування і раннього попередження.

2.1.1.2. Підготувати та внести до 31.12.2026 на розгляд Кабінетові Міністрів України проєкт нормативно-правового акта, яким визначити єдиний координаційний механізм у сфері управління повеннями, що забезпечить узгодження стратегічного планування, використання гідрометеорологічних даних, виконання заходів ПУРЗ, оповіщення населення та реагування на загрозу або виникнення повеней. Єдиний координаційний механізм повинен забезпечувати чітко визначену відповідальність, практичний зв'язок між прогнозуванням, плануванням, оповіщенням, превентивними заходами і реагуванням на повені, а також посилення міжвідомчої координації.

2.1.1.3. Проаналізувати до 31.12.2027 стан виконання ПУРЗ та забезпечити їх коригування з урахуванням випадків виникнення надзвичайних ситуацій, пов'язаних із затопленням території, для якої вони розроблялися, а також зміни клімату, наслідків воєнних дій, фактичного стану гідрометеорологічної мережі, протипаводкової інфраструктури, актуальності карт загроз і ризиків, зміни відповідальних виконавців, реалістичності строків виконання та фінансових можливостей державного і місцевих бюджетів. Оновлені ПУРЗ повинні забезпечувати реалістичну, ризик-орієнтовану та впроваджувану основу для визначення пріоритетних заходів, розподілу відповідальності між виконавцями, планування необхідних ресурсів і моніторингу їх виконання.

2.1.2. МВС спільно з ДСНС підготувати до 31.12.2026 та внести в установленому порядку на розгляд Кабінету Міністрів України проєкт нормативно-правового акта щодо приведення Положення про Державну службу України з надзвичайних ситуацій, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2015 року № 1052, у відповідність із Водним кодексом України у частині реалізації державної політики в галузі управління ризиками затоплення. Внесені зміни повинні усунути невідповідність між цим Кодексом і підзаконним актом та чіткіше визначити інституційну відповідальність за планування, оновлення, моніторинг і комунікацію у сфері управління ризиками затоплення.

2.1.3. ДСНС, місцевим державним адміністраціям та органам місцевого самоврядування:

2.1.3.1. Забезпечити до 31.12.2026 розроблення та погодження технічних завдань на створення (модернізацію) територіальних / місцевих автоматизованих систем централізованого оповіщення, визначивши першочерговими паводконебезпечні регіони та територіальні громади, у яких у 2022–2025 роках виникали повені. Створені (модернізовані) автоматизовані системи централізованого оповіщення мають забезпечувати своєчасне і надійне оповіщення населення у разі загрози або виникнення повені в громадах із найвищими ризиками затоплення.

2.1.3.2. Передбачити до 31.12.2026 у проєктах організаційно-методичних вказівок із підготовки населення до дій у надзвичайних ситуаціях на 2027–2028 роки окремі заходи з навчання всіх категорій населення на паводконебезпечних територіях діям у разі загрози або виникнення повені, визначити мінімальні показники моніторингу таких заходів щодо їх кількості, категорій і чисельності охопленого населення, охоплення паводконебезпечних територій, а також забезпечити виокремлення й періодичне узагальнення відповідної інформації в адміністративній звітності. Передбачені окремі заходи мають забезпечити цільове охоплення навчанням населення на паводконебезпечних територіях, отримання достовірної інформації про масштаби проведених заходів, виявлення територій і категорій населення з недостатнім рівнем підготовки та своєчасне коригування навчальних заходів для підвищення практичної готовності населення до дій у разі загрози або виникнення повені.

2.1.4. Центральним та місцевим органам виконавчої влади забезпечити до 31.12.2027 поповнення матеріальних резервів до мінімально необхідного рівня, що дасть змогу здійснювати заходи з першочергового реагування на повені (паводки, підтоплення), проводити евакуаційні заходи, аварійно-рятувальні роботи, заходи із забезпечення тимчасового захисту інфраструктури та надання допомоги постраждалим, насамперед у паводконебезпечних регіонах та територіальних громадах із низьким рівнем фінансової спроможності, за рахунок коштів державного та місцевого бюджету, інших незаборонених джерел, зокрема гуманітарної (благодійної) допомоги.

2.2. Міністерству економіки, довкілля та сільського господарства України:

2.2.1. Взяти участь до 31.12.2026 у підготовці та погодженні проєкту нормативно-правового акта, яким визначити єдиний координаційний механізм у сфері управління повенями, що забезпечить узгодження стратегічного планування, використання гідрометеорологічних даних, виконання заходів ПУРЗ, оповіщення населення та реагування на загрозу або виникнення повеней. Єдиний координаційний механізм повинен забезпечувати чітко визначену відповідальність, практичний зв'язок між прогнозуванням, плануванням, оповіщенням, превентивними заходами і реагуванням на повені, а також посилення міжвідомчої координації.

2.2.2. Проаналізувати до 31.12.2027 стан виконання ПУРЗ та забезпечити спільно з ДСНС їх коригування з урахуванням випадків виникнення надзвичайних ситуацій, пов'язаних із затопленням території, для якої вони розроблялися, а також зміни клімату, наслідків воєнних дій, фактичного стану гідрометеорологічної мережі, протипаводкової інфраструктури, актуальності карт загроз і ризиків, зміни відповідальних виконавців, реалістичності строків виконання та фінансових можливостей державного і місцевих бюджетів. Оновлені ПУРЗ повинні забезпечувати реалістичну, ризик-орієнтовану та впроваджувану основу для визначення пріоритетних заходів, розподілу відповідальності між виконавцями, планування необхідних ресурсів і моніторингу їх виконання.

2.3. Державному агентству водних ресурсів України:

2.3.1. Забезпечити проведення інвентаризації протипаводкової інфраструктури, включаючи уточнення технічного стану, ступеня зносу, пошкоджень, аварійності, потреби у ремонті, реконструкції, будівництві або списанні об'єктів. Результати цієї інвентаризації повинні сформувати достовірну основу для ризик-орієнтованого визначення пріоритетів фінансування, ремонту, реконструкції чи будівництва об'єктів, а також для подальшого моніторингу їх здатності захищати населення і території від повеней (термін виконання: до 31.12.2026).

2.3.2. Сформувати перелік першочергових об'єктів протипаводкової інфраструктури для відновлення, реконструкції або будівництва з урахуванням рівня паводкового ризику, кількості населення, що потребує захисту, технічного стану споруд, наявності проектно-кошторисної документації та можливих наслідків руйнування таких об'єктів. Цей перелік повинен забезпечувати визначення першочергових об'єктів з найвищим ризиком затоплення і найбільшим захисним ефектом для населення та територій, на які спрямовуватимуться подальше фінансування та реалізація заходів, зокрема шляхом підготовки публічних інвестиційних проектів (термін виконання: протягом 9 місяців після завершення інвентаризації).

2.3.3. Забезпечити формування відомчого матеріального резерву для потреб функціональної підсистеми протипаводкових заходів відповідно до визначеної номенклатури та з урахуванням паводкових ризиків у басейнах річок. Формування резервів має забезпечити підтримання готовності функціональної підсистеми протипаводкових заходів до реагування на повеневі ризики в річкових басейнах, наявність необхідних ресурсів для невідкладних протипаводкових робіт і зменшити залежність першочергового реагування від ситуативного залучення ресурсів (термін виконання: до 31.12.2027).

2.4. Державній службі України з надзвичайних ситуацій:

2.4.1. Розробити типові рекомендації для органів місцевого самоврядування щодо перевірки результативності системи оповіщення населення у разі загрози повеней. Типові рекомендації повинні містити

механізми, які дадуть можливість органам місцевого самоврядування підтвердити, чи забезпечують такі канали своєчасне, надійне та адресне доведення попереджень до населення на паводконебезпечних територіях, зокрема у віддалених, прирічкових, гірських населених пунктах та серед вразливих груп населення (термін виконання: до 01.06.2027).

2.4.2. Забезпечити в межах компетенції надання методичної допомоги центральним та місцевим органам виконавчої влади й органам місцевого самоврядування у створенні та використанні матеріальних резервів для запобігання та ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій (термін виконання: до 31.12.2026).

2.4.3. Розробити методологію прогнозування місцевого стоку, утвореного внаслідок зливових дощів. Ця методологія має забезпечити завчасне визначення територій із ризиком формування інтенсивного місцевого та схилового стоку, прогнозування можливих місць і масштабів підтоплення, насамперед на малих водотоках та в гірських і передгірських районах, а також підготовку територіально конкретизованих попереджень для своєчасного вжиття органами влади превентивних заходів, оповіщення населення та організації реагування (термін виконання: до 31.12.2026).

2.5. Державній службі України з надзвичайних ситуацій спільно з Українським гідрометеорологічним центром Державної служби України з надзвичайних ситуацій:

2.5.1. Визначити пріоритетні ділянки та території для модернізації гідрометеорологічної мережі, насамперед у паводко- та селенебезпечних районах, на малих річках, у гірських і передгірських регіонах, на територіях із потенційно значними ризиками затоплення, а також у транскордонних басейнах, де обмежений або припинений обмін гідрометеорологічними даними. Перелік пріоритетних ділянок має стати основою для спрямування заходів модернізації на найбільш вразливі території та, як наслідок, підвищення якості прогнозування, завчасності попереджень і охоплення спостереженнями територій, що піддаються ризику затоплення (термін виконання: до 31.12.2026).

2.5.2. Підготувати поетапний план технічного переоснащення гідрометеорологічної мережі та розвитку автоматизованих гідрологічних та гідрометеорологічних спостережень із визначенням пріоритетних постів і станцій, необхідного обладнання, орієнтовної вартості, можливих джерел фінансування, строків виконання та очікуваного впливу на якість прогнозування і завчасність попереджень. Цей план повинен забезпечувати підвищення якості й оперативності отримання гідрометеорологічних даних, точність прогнозування та завчасність попереджень про загрозу повеней (термін виконання: до 31.12.2026).

2.5.3. Уточнити фактичну потребу гідрометеорологічних організацій у приладах, обладнанні та капітальному ремонті об'єктів мережі для її

врахування під час бюджетного планування, формування розрахунків потреби в коштах, планів закупівель і залучення міжнародної технічної допомоги. Уточнена потреба повинна забезпечити узгодження фінансування і закупівлі з реальними потребами мережі та спрямовувати ресурси на обладнання й об'єкти, які найбільше впливають на якість спостережень, прогнозування і завчасність попереджень (термін виконання: до 31.12.2026).

2.5.4. Забезпечити пріоритетне введення в експлуатацію придбаних або отриманих приладів та обладнання, які фактично не використовуються у гідрометеорологічній діяльності. Пріоритетне введення в експлуатацію використання вже придбаного або отриманого обладнання має забезпечити підвищення якості гідрометеорологічних спостережень, прогнозування та завчасності попереджень про загрозу повеней (термін виконання: до 31.12.2026).

2.5.5. Забезпечити проведення аналізу кадрової спроможності УкрГМЦ та підпорядкованих гідрометеорологічних організацій, насамперед за напрямками функціонування мережі спостережень, оброблення і передавання даних, технічного обслуговування обладнання та інформаційних технологій. За результатами аналізу визначити заходи, необхідні для забезпечення достатньої кадрової спроможності з метою забезпечення технічного обслуговування обладнання. Ці заходи повинні забезпечувати задоволення критичних кадрових потреб, достатню технічну і прогнозну спроможність для підтримання роботи обладнання і своєчасного введення в експлуатацію придбаного обладнання (термін виконання: до 31.12.2026).

3. Перелік запланованих об'єктами контролю заходів:

Мінекономіки листом від 29.07.2026 № 7403-07/69097-03 надало інформацію про стан виконання плану заходів реагування об'єкта контролю на Рішення. Відповідно до цього плану передбачено такі заходи та строки їх виконання:

на рекомендацію 2.2.1:

Мінекономіки розгляне в межах компетенції відповідний проєкт акта у разі його надходження. Станом на 29.07.2026 проєкт акта на розгляд до Мінекономіки не надходив;

на рекомендацію 2.2.2:

Мінекономіки та Держводагентство щороку надають ДСНС інформацію про стан виконання ПУРЗ відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 08.10.2022 № 895-р «Про затвердження планів управління ризиками затоплення на окремих територіях у межах районів басейнів річок».

Для забезпечення виконання рекомендації, наданої Рахунковою палатою у Рішенні, щодо аналізу стану виконання ПУРЗ та їх коригування відповідно до плану заходів реагування Держводагентства на виконання Рішення

передбачається формування переліку першочергових об'єктів протипаводкової інфраструктури для відновлення, реконструкції або будівництва з урахуванням: рівня паводкового ризику; кількості населення, що потребує захисту; технічного стану споруд; наявності проектно-кошторисної документації та можливих наслідків руйнування таких об'єктів.

З цією метою Держводагентством здійснюється збір інформації щодо необхідних сил та засобів, зокрема орієнтовної потреби у коштах, необхідної для проведення інвентаризації об'єктів протипаводкової інфраструктури, включаючи фіксування поточного технічного стану, ступеня зносу, пошкоджень, аварійності, потреби у ремонті, реконструкції, будівництві або списанні, а також можливості проведення такої інвентаризації власними силами водогосподарських організацій.

Держводагентство листом від 30.07.2026 № 4571/7/8/11-26 надіслало план заходів реагування об'єкта контролю на Рішення, відповідно до якого передбачено такі заходи та строки їх виконання:

на рекомендацію 2.3.1:

здійснення збору інформації щодо необхідних сил та засобів, зокрема орієнтовної потреби у коштах для проведення інвентаризації об'єктів протипаводкової інфраструктури, включаючи фіксування поточного технічного стану, ступеня зносу, пошкоджень, аварійності, потреби у ремонті, реконструкції, будівництві або списанні, а також можливості та термінів проведення такої інвентаризації власними силами водогосподарських організацій (15.08.2026);

надання доручення водогосподарським організаціям, на балансах яких перебувають об'єкти протипаводкової інфраструктури, щодо проведення окремих заходів з інвентаризації власними силами без залучення спеціалізованих організацій (01.09.2026);

подання пропозицій до Мінекономіки та Міністерства фінансів України до проекту Державного бюджету України щодо збільшення видатків, необхідних за бюджетною програмою КПКВК 1205050 «Експлуатація водогосподарського комплексу» для проведення інвентаризації протипаводкової інфраструктури (вересень – жовтень 2026 року);

на рекомендацію 2.3.2:

за результатами проведеної інвентаризації протипаводкової інфраструктури сформувати перелік найкритичніших об'єктів такої інфраструктури та в межах наявного фінансування забезпечити включення сформованих об'єктів на розгляд комісії при розподілі бюджетних коштів за бюджетною програмою КПКВК 1205070 (під час формування Плану заходів із захисту від шкідливої дії вод);

на рекомендацію 2.3.3:

збір та аналіз інформації від водогосподарських організацій щодо можливості формування матеріального резерву в межах наявних коштів, передбачених на експлуатацію водогосподарського комплексу (вересень 2026 року);

надання доручення водогосподарським організаціям щодо організації звернень до громад, найбільш уразливих до шкідливої дії вод, з метою надання допомоги у формуванні матеріального резерву (жовтень 2026 року).

ДСНС листом від 24.07.2026 № 05-19968/29 надіслала план заходів реагування об'єкта контролю на Рішення, відповідно до якого передбачено такі заходи та строки їх виконання:

на рекомендацію 2.4.1:

проведення аналізу наявності та спроможностей систем оповіщення та інформування населення на паводконебезпечних територіях (30.04.2027);

розроблення типових рекомендацій для органів місцевого самоврядування щодо перевірки результативності системи оповіщення та інформування населення у разі загрози повеней (25.05.2027);

направлення типових рекомендацій до обласних держадміністрацій для подальшого використання під час проведення перевірок систем оповіщення (01.06.2027);

на рекомендацію 2.4.2:

надання роз'яснень центральним та місцевим органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування щодо створення та використання матеріальних резервів (у разі звернення, до 31.12.2026);

підготовка наказу ДСНС щодо затвердження методичних рекомендацій (01.04.2027);

на рекомендацію 2.4.3:

створення робочої групи з розробки Методичних рекомендацій з прогнозування місцевого стоку при випадінні значних (сильних, надзвичайних) опадів у селе- та зливонебезпечних районах (далі – Методичні рекомендації) (01.08.2026);

розроблення Методичних рекомендацій (31.12.2026);

апробація Методичних рекомендацій (з 01.01.2027).

ДСНС листом від 24.07.2026 № 05-19968/29 та УкрГМЦ листом від 30.07.2026 № 99 001-4010/99 01 надіслали плани заходів реагування об'єктів контролю на Рішення, відповідно до яких передбачено такі заходи та строки їх виконання:

на рекомендацію 2.5.1:

формування переліку пріоритетних для модернізації пунктів гідрологічних (річкових) спостережень гідрометеорологічної мережі з урахуванням гідрометеорологічних станцій, розташованих у селе- та зливонебезпечних районах західного регіону (31.10.2026);

формування переліку пріоритетних ділянок для організації нових пунктів гідрологічних (річкових) спостережень з урахуванням станцій, розташованих у селе- та зливонебезпечних районах західного регіону (30.11.2026);

підготовка проєкту програми спостережень для наявних пунктів гідрологічних (річкових) спостережень, визначених як пріоритетні для модернізації, та нових пунктів (31.12.2026);

на рекомендацію 2.5.2:

інвентаризація технічного стану пунктів гідрометеорологічних спостережень діючої мережі (30.09.2026);

визначення пріоритетних пунктів гідрометеорологічних спостережень для модернізації / автоматизації (31.10.2026);

визначення переліку обладнання з орієнтовною вартістю, необхідного для автоматизації пунктів гідрометеорологічних спостережень (30.11.2026);

підготовка плану технічного переоснащення гідрометеорологічної мережі з урахуванням воєнного стану та за умов наявних обсягів фінансування (31.12.2026);

на рекомендацію 2.5.3:

підготовка окремого доручення щодо потреби гідрометеорологічних організацій у приладах, обладнанні та капітальному ремонті (31.10.2026);

проведення аналізу наданої інформації для врахування потреби під час бюджетного планування (31.12.2026);

на рекомендацію 2.5.4:

проведення комплексної звірки приладів та обладнання з метою виявлення такого, яке не введене в експлуатацію (31.12.2026);

посилення контролю за дотриманням мінімальних строків між закупівлею / отриманням обладнання та введенням його в експлуатацію (31.12.2026);

на рекомендацію 2.5.5:

проведення аналізу кадрового потенціалу з метою визначення дефіциту людського ресурсу (з урахуванням організаційно-штатних змін у гідрометеорологічних організаціях) за напрямками: спостереження, прогнозування, інформаційно-комунікаційне забезпечення, метеорологічне забезпечення та технічне обслуговування засобів вимірювання (31.10.2026);

підготовка пропозицій щодо вирішення проблеми кадрового дефіциту (31.12.2026).

4. Висновки щодо реалізованих об'єктом контролю заходів:

Виконання наданих Рахунковою палатою рекомендацій розпочато.

Прем'єр-міністром України надано доручення МВС, Мінекономіки, ДСНС, Держводагентству, а також обласним та Київській міській військовим адміністраціям опрацювати матеріали аудиту, вжити необхідних заходів до врегулювання порушених питань.

Мінекономіки, Держводагентство, ДСНС та УкрГМЦ надали плани заходів реагування об'єктів контролю на Рішення.

Оцінивши надану інформацію та документи, що підтверджують виконання рекомендацій, Рахункова палата дійшла висновків: виконання 18 рекомендації розпочато.

Статус впровадження рекомендацій детально оцінено у додатку до цього інформаційного повідомлення.

Рахункова палата контролюватиме виконання рекомендацій та інформуватиме суспільство про стан їх реалізації.

**Заступник Голови
Рахункової палати**

Сергій КЛЮЧКА

